

İNSANCIL
AYLIK KÜLTÜR
SANAT DERGİSİ

İNSANCIL
YAYINLARI

SAYI: 326

AY : Eylül 2017

TÜRKÇE, 64 SAYFA,
3.HAMUR CİLTSİZ,
18,5*27 cm

İSSN 1300-4158

RESİMLİ

SAHİBİ VE YAZI
İŞLERİ SORUMLUSU:

BERRİN TAŞ

GENEL YAYIN
YÖNETMENİ:

CENGİZ GÜNDOĞDU

OFSET HAZIRLIK VE
KAPAK TASARIM:

DENİZ SARAÇ

FİYAT:15 TL (% 1 KDV
İÇİNDE)

İletişim:

Telefon: 0212 249 80 19

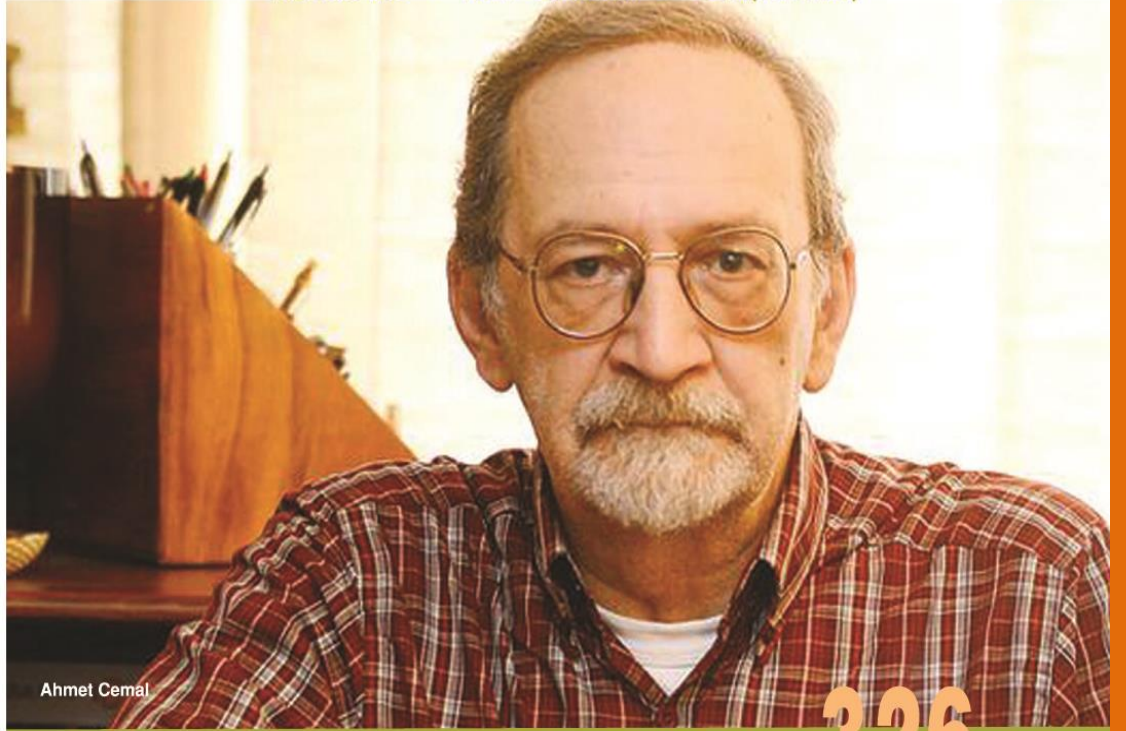
e-posta:

insancildergisi@hotmail.com

web: www.insancil.com

Kumrulu Yokuşu Sok.,
Yıldırımakın Apt. No:8
D.11 Cihangir, Beyoğlu,
İSANCIL

AYLIK KÜLTÜR SANAT DERGİSİ
insancıl
ISSN 1300-4158 • YIL: 27 • EYLÜL 2017 • 15 TL (KDV DAHİL)

Ahmet Cemal

SAYI **326**

• Felsefenin Gör Dediği: Felsefe Tarihi: Antropontolojik Okuma 15 • Gerçekçiliğin Estetiği • Sarı Çizmeler'de İnsan Gerçekliği • Yaşam Sınav mı, Dünya Sınav Yeri mi • Lütfen Dinleyin Sayın C. Şengör!... • Sesini Sosyalizmde Bulan Yazar: Yusuf Ziya Bahadınli • Hep Yolda • Ahmet Özer'le Söyleşi • "Yıldız Güncesi" Kitabı Üzerine Cengiz Gündoğdu'yla Söyleşi •

YILDIZ GÜNCESESİ'nde

- ❖ Sivas Kırımı 24 Yıl Önce
- ❖ Fehim Yurdal'ın Gerçekçiliği
- ❖ "Muhafazakar Zihnin Fakirleşmesi"
- ❖ Doç. Dr. Murat Somer
- ❖ Mehmet Ocaktan
- ❖ Melali Anlamayan Nesil
- ❖ Yarım Sevinç

İnsancıl Eylül 2017 Sayısından

1 Cafer Yıldırım– Eylül (Şiir)

2 Betül Çotuksöken– Felsefenin Gör Dediği: Felsefe Tarihi: Antropontolojik Okuma 15

Rabelais'nin hem çağdaşları hem de kendi çağından öncekiler arasında yer almasıyla bağlantılı olarak algıladığı dünyası, imge ile gerçeklik arasında yer alan bir dünyadır, daha önce de altını çizdiğimiz gibi. İçinde yaşanan bu dünyanın her yönüyle betimlenmesini kendine ödev edinir Rabelais. İnsan tüm yalınlığıyla, çıplaklığıyla, içinden geçirdikleriyle, dışa vurduklarıyla buradadır.

5 Mehmet Aydın–Emekçilerle Söyleşi (Şiir)

6 Mehmet Aslan– Gerçekçiliğin Estetiği

Cengiz Gündoğdu'nun Gerçekçiliğin Estetiği adlı yapıtında, yazınınımızın içinden geçtiği, içinde bulunduğu tarihsel süreci görürüz. Bu süreçte, gerçekçi damarın önünün kesilmesi... Yazınımızda yaşanan başkalaşma... Bu başkalaşmanın ne zaman, nasıl, neden olduğu... Darbelerin, sermaye sınıfının, karşıgerçekçi yazarların bu başkalaşmadaki etkileri... Dumura uğratılan estetik bilinç... İnsanın, sömürüye dayalı burjuva uygarlığına karşı güzel, yaşanılır bir dünya tasarımının engellenmesi...

13 Hayrettin Geçkin – Gülüşlerin (Şiir)

14 Hasan Çapık– Sarı Çizmeler'de İnsan Gerçekliği

Sanatı omuzlarında sorumlulukla doğan insana benzetiyorum. Sanatın var olmasıyla anlam ve sorumluluk yüklenmesinin tarihte paralel şekilde ilerlediğini düşünüyorum. Sanatın öncülleri mağara duvarlarına çizilen resimlerdir ve yaklaşık olarak kırk bin yıl öncesine tarihlendiriliyor. Bu çizimler insanlık tarihi açısından niteliksel bir sıçramaya da işaret eder. İnsan zihninde iyice soyutlaşan izlenimleri, o yaşamsal unsurları, sembollerde görmek istiyor. Neden?

17 Atila Oğuz–Dağ Gülüslü Çocuk (Şiir)

18 Berrin Taş– Hep Yolda

18 Temmuz 2017

Ülkemiz darbeye direndi. Darbenin toplumsal karşılığının olmadığı anlaşıldı. Ülkem insanı esenlikli yaşamak istiyor. İstiyor istemesine, ama bu koşulları oluşturacak kapasitesi sınırlı. Ne yapması gerektiğini bilmiyor. Nasıl olmalı sorusunu sormuyor. Bu durum sonsuz bir belirsizlik için de bırakıyor toplumsal yaşantılarımızı. Ülkem, sevinci alınmış, canlılığını yitirmiş bir iskelete benziyor.

25 Neriman Çelik –Taybet Anaya / Şengalli Kadınları / Kokuyor Dünya / Yaralarım Nerede / Bunca Yara (Şiirler)

26 Yusuf Çotuksöken– Yaşam Sınav mı, Dünya Sınav Yeri mi? (Deneme)

Okumuş okumamış, düşünen, düşünce üreten; yazılıp söylenenler üzerinde yorum yapan, başkalarının görüşünü kendi görüşümüştü gibi göğsünü gere gere söyleyen kimi insanlarımıza göre: "Yaşam bir sınavdır; bu dünya da bir sınav yeridir." Bir savsöz gibi.

Kulağa güzel geliyor değil mi? Acaba öyle mi? Üzerinde gelin birlikte düşünelim.

28 Nazmiye Arslan – Öyle de Bir Zaman (Şiir)

29 Ahmet Arslan– Lütfen Dinleyin Sayın C. Şengör!

Bilim, insanların bilgi edinip cahilliği ortadan kaldırmak, pratik problemleri çözmek amacıyla işbirliği yaptıkları bir meslektir ve de insanlığı aydınlığa götürebilecek tek yol, bir bakıma tek kurtuluş reçetesi. Onun için bu reçeteyi yerli yerinde okumak çok önemlidir. Felsefeyse, bir sorgulama, bir düşün üretebilme sanattır. Yani-yani hem bilim, hem de felsefe tarihini doğru rayında okuyup; okuduğundan başkalaşmış “yeniliklere ulaşmak düşünen her beyninin bir işlevi, bir niteliği olduğunu, olacağını hepimiz bilerek değerlendirmek zorundayız.

32 A. Çorduk – On (Şiir)

33 B. Sadık Albayrak– Sesini Sosyalizmde Bulan Yazar Yusuf Ziya Bahadınlı

Yusuf Ziya, enstitüde okurken farkına vardığı bu sorunu hiç unutmuyor. Bütün yaşamı boyunca sesini arıyor, buluyor ve sesini bulamayanlara seslerini duyurmaya çalışıyor. Kendi sesini bulmamış, tarih bilincinden yoksun, mutlu ve umutlu bir gelecek tasarımıyla habersiz milyonlarca emekçinin yaşadığı bir toplumda, Yusuf Ziya'nın bütün yaşam çizgileri, kendinin kıldığı bir ortak sesi duyurmaya, gürleştirmeye yönelik çabalarla biçimleniyor. İlk öğretmenliğinde, köyde “kolhoz” kurmayı deniyor...

38 M. Güner Demiray–Öksüz Kalmış Kanadım (Şiir)

39 Nuray Salman/Haydar Eroğlu– Ahmet Özer ile Şiire Adanmış 50 Yıl (Söyleşi)

44 Ebru Tutu–Yürüme Özlemi (Şiir)

45 Satı İlen– Önce Serçeler Uçtu (Öykü)

Orta boylu, hafif tombul, siyah, dalgalı saçlı kadın, üç dört katlı apartmanların yan yana sıralandığı bir sokakta ilerliyor, pek dalgın görünüyordu. Henüz otuz beşinde yoktu. Ancak gözlerinin altındaki kat kat olmuş çizgileri gördüğümüzde yaşının daha fazla olduğunu düşünebilirdiniz. Simsiyah kaşları vardı. Bu kaşlar bir tepe gözlerini gölgeliyor, o tepenin yamaçlarındaki küçücük siyah gözleri ışığını yitirmiş gibi pek ölgün görünüyordu. Yanından gelip geçen insanların ayırımına varmıyor, bulanık bakışlarla zifiri bir karanlığın içinde ilerliyordu sanki.

48 Bize Gelenler

49 Deniz Saraç – Müdür (Öykü)

Sevinçliydi... Uzun yılların uğraşı sonunda meyvesini vermişti. Toplumla İletişim Müdürü olmuştu. Neler yapmamıştı ki buralara gelebilmek için. Öncelikle yaşam biçimini değiştirmişti. Toplumun çoğunluğuna seslenmek zorundaydı çünkü. Belki de yaşamında hiç kitap okumamış, karı koca birlikte dansa, yemeğe gitmemiş, tiyatro izlememiş, dini inançları kuvvetli, kadınları başı örtülü, erkekleri pijamayla da sokağa çıkabilen, ayakkabılarını sokak kapısının önünde çıkararak bir çoğunluğa seslenebilmek için, onlar gibi olduğunu göstermeliydi.

50 Berrin Taş – “Yıldız Güncesi” kitabı üzerine söyleşi / Cengiz Gündoğdu; “Annemle arada sırada yıldız oyunu oynardık.”

55 Tahir Şilkan– Bavulu Nasıl Unuttum? (Öykü)

Memur maaşlarının ay başlarında ödendiği zamanlar. Her ayın başında, maaş almak için ilçe merkezine gidiyoruz. İlçe merkezi, toplam uzunluğu üç yüz metreyi geçmeyen bir cadde üzerinde kurulu. Caddenin ortasında, içinde bütün ilçe müdürlükleri ve mahkemelerin bulunduğu, iki katlı kaymakamlık binası; kaymakamlık binasının gerisinde ilçenin ilkokul binası var. Caddede topu topu otuz bilemedin kırk dükkan, Kaymakamlık binasının karşısında belediye başkanlığı binası, caddenin bitiminde geniş bir avluda ortaokul-lise, biraz ilerisinde ilçe jandarma komutanlığı var.

2 Temmuz Pazar

Sivas Kırımı... bizler... bir çok insan bu kırımın acısını unutamadı... unutmadı. Sabahleyin merhabalaştığımız... konuştuğumuz... güldüğümüz Asım Bezirci akşamüstü...

Nasıl bir kin... nasıl bir öfke "Cumhuriyet Sivas'ta kuruldu, Sivas'ta yıkılacak..."

Sonra otelin sarılışı... sonra yangın...

Cumhuriyet açısından bizim için anlamlı bir kent olan Sivas, birden dönüşüyor, bize yabancılaşıyor, bizi yok etmek istiyordu. Otelin dışında kalanı sokaktakiler arıyor, bizleri paramparça etmeyi tasarlıyor.